

DELEGATURA

UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 23. 04. 2009r.

RKT-430-06/08/AD

DECYZJA Nr RKT- 10 / 2009

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej przeciwko Tomaszowi Ś., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą PHU „TOMAR”, ul. (...), (...) Z.,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Tomasza Ś., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU „TOMAR”, **karę pieniężną** w wysokości 8344,80 zł (słownie: ośmiu tysięcy trzystu czterdziestu czterech złotych osiemdziesięciu groszy), co stanowi równowartość 2000 euro (słownie: dwóch tysięcy euro), za nieudzielenie w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania administracyjnego prowadzonego pod sygnaturą akt RKT-61-63/08/AD oraz postępowania prowadzonego pod sygnaturą akt RKT-430-06/08/AD.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się Tomasza Ś., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU „TOMAR”, ul. (...), (...) Z., kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów w kwocie 56 zł (słownie: pięćdziesięciu sześciu złotych).

Uzasadnienie

Dnia 22. 10. 2008r. wszczęto z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Tomasza Ś. (zwanego dalej także przedsiębiorcą) kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Prezesem Urzędu) na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Postanowieniem nr 2 z dnia 22. 10. 2008r. (dowód: karta nr 3) zaliczono w poczet dowodów dokumenty zgromadzone w toku postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RKT-402-02/07/AD) oraz postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. akt RKT-61-63/08/AD). Również w toku niniejszego postępowania przedsiębiorca nie udzielił

odpowiedzi, jednakże to nie stanęło na przeszkodzie w wydaniu decyzji o nałożeniu na niego kary pieniężnej. Pismem z dnia 27. 02. 2009r. przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w tej sprawie (dowód: karty nr 42 i 44).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Tomasz Ś. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej Prezydenta Miasta Z. pod numerem (...) (dowód: karty nr 5 i 19). Stosownie do zamieszczonych w przedmiotowej ewidencji informacji miejscem zamieszkania przedsiębiorcy jest Z., ul. (...), natomiast działalność gospodarczą prowadzi on w Z. przy ul. (...). Jak ustalono w toku podjętych działań przedsiębiorca wyprowadził z miejsca zamieszkania o ww. adresie (dowód: karta nr 8 verte). Powyższe zostało potwierdzone także przez Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach (dowód: karta nr 37), który w odpowiedzi na wniosek o udostępnienie danych ze zbioru danych osobowych poinformował, że w Wojewódzkim Zbiorze Meldunkowym województwa śląskiego zarejestrowany jest zapis: „Ś. Tomasz wymeldowany z adresu Z. ul. (...). Brak informacji o aktualnym zameldowaniu na pobyt stały i czasowy”. Pomimo tego, w odpowiedzi na wystąpienie Prezesa Urzędu, Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. poinformował pismem z dnia 20. 01. 2009r. (dowód: karta nr 42), że ostatni znany mu adres zamieszkania Tomasza Ś., to ww. adres zamieszkania w Z.

Poprawność adresu miejsca prowadzenia działalności gospodarczej potwierdza informacja z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (dowód: karta nr 16).

W toku prowadzonych działań ustalono, że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą pod adresem uwidocznionym w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (dowód: karta nr 22).

Dnia 02. 05. 2008r. wszczęto z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie stosowania przez Tomasza Ś. PHU „TOMAR” praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (RKT-61-63/08/AD). Pismem z dnia 02. 05. 2008r. wystąpiono do przedsiębiorcy o przekazanie informacji i dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia niniejszego postępowania, tj. do przesłania umów faktycznie zawartych z konsumentami oraz podania i udokumentowania wysokości przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę w 2007r. (dowód: karty nr 9 – 10). Pismo to zostało zwrócone z adnotacją, że adresat był nieobecny oraz, że nie podjęto go w terminie (dowód: karta nr 11 verte).

Pismo z dnia 24. 06. 2008r. (dowód: karty nr 13 – 14), w którym ponownie wystąpiono o ww. dokumenty i informacje, zostało zwrócone z adnotacją, że adresata nie zastano oraz, że przesyłka nie została podjęta w terminie (dowód: karta nr 15 verte).

Analogicznie sytuacja kształtuje się odnośnie wezwania z dnia 22. 10. 2008r. (dowód: karta nr 30), które zwrócono z adnotacjami, jak wyżej (dowód: karta nr 34 verte).

Wszystkie ww. wezwania zawierały odpowiednie wskazanie zakresu informacji oraz wymaganych dokumentów, wskazanie celu żądania informacji, terminu ich udzielenia, jak i pouczenie o sankcjach grożących za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na mocy art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jednocześnie w wezwaniach tych określono organ prowadzący postępowanie, imię i nazwisko wzywanego, wskazanie, że odpowiedź powinna być przesłana na piśmie, termin, do którego żądanie powinno być spełnione.

O udzielenie informacji i dokumentów występowało do przedsiębiorcy także i w toku przedmiotowego postępowania w sprawie nałożenia na niego kary pieniężnej, jednakże podobnie, jak miało to miejsce w przypadku poprzednich pism, pisma z dnia 22. 10. 2008r. (dowód: karty nr 25 - 28) zostały zwrócone z adnotacjami „nie zastano” oraz „nie podjęto w terminie” (dowód: karta nr 29 verte), przy czym w zawartym tam wezwaniu wystąpiono o podanie informacji na temat wysokości osiągniętego przez przedsiębiorcę w 2007r. przychodu oraz o udokumentowanie powyższego (dowód: karta nr 26).

W związku z brakiem odpowiedzi na korespondencję z dnia 22. 10. 2008r., dnia 20. 11. 2008r. wystosowano do przedsiębiorcy wezwanie (dowód: karta nr 23), w którym wystąpiono o podanie danych dotyczących wysokości przychodu i udokumentowanie powyższego, przesłanie decyzji w sprawie nadania Numeru Identyfikacji Podatkowej oraz wskazanie informacji na temat adresu zameldowania. Także i to pismo zostało zwrócone z adnotacjami podobnymi do adnotacji na poprzednich przesyłkach, tj. że adresata „nie zastano” oraz, że przesyłki „nie podjęto w terminie” (dowód: karta nr 36). Identyczne informacje Poczta Polska przekazała na zwróconym zawiadomieniu o przedłużeniu niniejszego postępowania (dowód: karty nr 41 – 42), jak i na kopercie zawierającej pisma z dnia 27. 02. 2009r., tj. zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz zawiadomienie o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania tego oraz postępowania o sygnaturze akt RKT-61-63/08/AD (dowód: karty nr 48 - 51).

Wezwania kierowane do przedsiębiorcy w toku niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary również zawierały wszystkie elementy, jakie wymieniono przy wezwaniach sformułowanych w ramach postępowania w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach tej ustawy, przelicza się na złote według kursu średniego walut Narodowego Banku Polskiego w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs Euro Narodowego Banku Polskiego w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającym rok nałożenia niniejszej kary, a zatem w dniu 31. 12. 2008r. wyniósł 4,1724 (<http://www.nbp.pl/kursy/archiwum/2008.xls>).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

I.

W art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewidziano jeden z najważniejszych środków, przy pomocy którego Prezes Urzędu realizuje swoje ustawowe zadania. Art. 50 ust. 1 ww. ustawy stanowi bowiem, że przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie Urzędu podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców, wobec czego na wypadek nieudzielenia przez przedsiębiorcę wymaganych informacji i dokumentów przewidziano możliwość zastosowania względem takiego podmiotu sankcji finansowej. Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorcę, który nie spełnił ciążącego na nim z mocy art. 50 ust. 1 ww. ustawy obowiązku, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, przy czym możliwość taka istnieje bez względu na winę przedsiębiorcy lub brak możliwości jej przypisania.

Obowiązek sformułowany w art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przewidziane prawem sankcje za jego niedopełnienie odnoszą się do przedsiębiorców. Stosownie do art. 4 pkt. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów za przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą, natomiast działalnością gospodarczą jest w myśl art. 2 przedmiotowej ustawy zarobkowa działalność usługowa. Tomasz Ś. jest osobą fizyczną prowadzącą zarobkową działalność usługową (dowód: karta nr 19), a zatem posiada przymiot przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jak i ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W związku z tym Tomasz Ś. jest zobligowany do przekazania na żądanie Prezesa Urzędu informacji i dokumentów, jeśli ten występuje na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jak wykazano powyżej Prezes Urzędu kilkakrotnie, tj. w pismach z dnia 02. 05. 2008r. (dowód: karty nr 9 – 10), 24. 06. 2008r. (dowód: karty nr 13 – 14), 22. 10. 2008r. (dowód: karty nr 2, 26, 30) i z 20. 11. 2008r. (dowód: karty nr 23, 35) zwracał się do Tomasza Ś. o przekazanie informacji i dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania administracyjnego, zarówno w sprawie stosowania przez niego praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i nałożenia kary pieniężnej. Wszystkie z ww. pism zostały przedsiębiorcy prawidłowo doręczone oraz zawierały wszystkie niezbędne elementy określone w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak i w art. 54 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.).

Art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wymienia obligatoryjne elementy, jakie żądanie Prezesa Urzędu powinno zawierać. Przepis ten statuuje wymóg, aby wezwanie obejmowało wskazanie zakresu żądanych informacji, wskazanie celu ich żądania oraz terminu ich udzielenia, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 ówczesnie obowiązującej ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t. j. Dz. U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 z późn. zm.), w którym podobnie, jak w ma to miejsce obecnie w art. 50 ust. 2 aktualnie obowiązującej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wymienione zostały elementy, które powinno obejmować wezwanie. W tym miejscu należy ponownie stwierdzić, że kierowane do przedsiębiorcy w toku postępowania administracyjnego RKT-61-63/08/AD pisma odpowiadały ww. wymogom (dowód: karty nr 9 – 10, 13 – 14, 30). Wymogom takim odpowiadały również wezwania kierowane do przedsiębiorcy w toku przedmiotowego postępowania w sprawie nałożenia kary (dowód: karty nr 2, 26). W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji i wymieniano wymagane dokumenty, wskazano w jakim celu informacje i dokumenty są zgromadzone, termin, w jakim odpowiedź powinna być udzielona, a także pouczenie o sankcjach grożących za nieudzielenie odpowiedzi. Tym samym należy orzec, że Prezes Urzędu dopełnił ciążącego na nim obowiązku w zakresie prawidłowego sformułowania każdego z kolejnych wezwań.

Rozważane wezwania zawierały również nazwę i adres wzywającego organu administracyjnego, przy czym o zmianie siedziby Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Katowicach poinformowano przedsiębiorcę z wyprzedzeniem,

tj. pismami z dnia 22. 10. 2008r. kierowanymi do niego w obu równolegle prowadzonych postępowaniach (dowód: karty nr 1 – 3, 25 – 27, 30). Ze wszystkich uwzględnianych wezwań jasno wynikało, że odpowiedzi należy udzielić na piśmie i nie jest wymagane osobiste stawiennictwo. W wezwaniach sformułowanych w ramach postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów podano, że wymagane dokumenty i informacje są niezbędne do przeprowadzenia postępowania prowadzonego w związku z podejrzeniem podejmowania przez przedsiębiorcę działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, natomiast w toku postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej podano, że jest ono prowadzone w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie informacji.

Wobec tego, że wszystkie wezwania kierowane do przedsiębiorcy zostały prawidłowo sformułowane, ich prawidłowe doręczenie rodziło po stronie przedsiębiorcy obowiązek udzielenia na nie odpowiedzi. W związku z powstaniem wątpliwości, co do aktualnego adresu przedsiębiorcy, kwestię tę należy w niniejszej decyzji szczegółowo rozważyć.

Jeszcze w toku postępowania wyjaśniającego (RKT-402-02/07/AD) wezwanie zostało przesłane przedsiębiorcy na uwidoczniony w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej adres miejsca jego zamieszkania (dowód: karta nr 7), jednakże zostało ono zwrócone z adnotacją, że adresat został spod wskazanego adresu wymeldowany i zamieszkuje pod nim inna osoba (dowód: karta nr 8 verte). Wobec tego kolejne wezwania sporządzone zarówno w toku postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (RKT-61-63/08/AD), jak i w toku niniejszego postępowania, były kierowane na adres miejsca prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej. Korespondencja nie była jednak podejmowana przez przedsiębiorcę w odpowiednim terminie (dowód: karty nr 11, 15, 21, 29, 34, 36, 42, 50 – 51), w związku z czym była ona zwracana z adnotacją, że adresata nie zastano i nie podjął on kierowanej do niego korespondencji. W celu sprawdzenia poprawności adresu, którym dysponuje Prezes Urzędu, dane przedsiębiorcy sprawdzono na stronie internetowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, gdzie jest zamieszczony rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych (dowód: karta nr 16). Z zawartych w tym rejestrze danych wynikało, że wskazany przez Prezesa Urzędu adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej jest prawidłowy. Jednocześnie wystąpiono także do Urzędu Miejskiego w Z. (dowód: karta nr 17), w którym jest prowadzona ewidencja działalności gospodarczej, do której przedsiębiorca jest wpisany. W odpowiedzi na to wystąpienie uzyskano „Zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej” (dowód: karty nr 19), w którym widniały adresy miejsca zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej znane Prezesowi Urzędu już wcześniej, przy czym jak wskazano powyżej, adres miejsca zamieszkania nie był aktualny. W tych okolicznościach, dnia 15. 10. 2008r. pracownik Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów udał się w miejsce prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w celu przeprowadzenia kontroli (dowód: karta nr 22). Przy wejściu do budynku zlokalizowanego w Z. przy ul. (...), na domofonie, widniała informacja, że do firmy „TOMAR” należy dzwonić pod ten sam numer, który jest przyporządkowany mieszczącej się tam kancelarii adwokackiej. W lokalu tym jednak nikogo nie zastano. Wśród informacji zamieszczonych przy wejściu był podany także numer telefonu przedsiębiorcy, jednakże po podjęciu próby połączenia się z nim, uzyskiwano automatyczną odpowiedź o treści „nie ma takiego numeru”.

W imieniu Prezesa Urzędu podjęto także dalsze próby ustalenia adresu, pod którym przedsiębiorca faktycznie odbierałby kierowaną do niego korespondencję. Pomimo iż wszystkie wcześniejsze pisma należało uznać za prawidłowo doręczone w trybie doręczenia zastępczego, to faktycznie nie osiągnięto rzeczywistego skutku w postaci wpływu odpowiedzi

przedsiębiorcy na kierowane do niego żądania. W tym celu wystosowano do przedsiębiorcy wezwanie także w toku niniejszego postępowania (dowód: karta nr 23), jednakże zarówno to pismo, jak i wezwanie zawarte w zawiadomieniu o wszczęciu niniejszego postępowania (dowód: karty nr 25 – 31) zostały zwrócone z adnotacjami, że adresata nie zastano oraz, że korespondencja nie została podjęta w terminie.

Równocześnie wystąpiono do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach – Wydziału Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców (dowód: karta nr 24). W związku ze złożonym wnioskiem o udostępnienie danych ze zbioru danych osobowych dotyczącym informacji adresowej osoby uzyskano informację, że Tomasz Ś. został wymeldowany spod adresu widniejącego w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej oraz że w bazie brak jest danych o aktualnym zameldowaniu na pobyt stały, jak i czasowy (dowód: karta nr 37). Z powyższego wynika, że prawidłowo nie kierowano w toku postępowania administracyjnego (RKT-61-63/08/AD) wezwań na adres zamieszkania, gdyż ten nie jest aktualny. Właściwie natomiast korespondencję kierowano na adres prowadzenia działalności gospodarczej.

Kolejnym podjętym krokiem było wystąpienie do urzędu skarbowego w celu uzyskania aktualnego adresu zamieszkania przedsiębiorcy (dowód: karta nr 40). W odpowiedzi na to uzyskano jednak informację, że adresem miejsca zamieszkania przedsiębiorcy jest adres, który, jak wynikało ze wcześniejszych ustaleń, jest nieaktualny (dowód: karty nr 43).

Pomimo prawidłowego doręczenia właściwie sformułowanych wezwań, w których precyzyjnie określono zakres stawianych żądań, nie uzyskano w wyznaczonym terminie żądanych informacji i dokumentów. To uniemożliwia prawidłowe przeprowadzenie postępowania w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w nieuzasadniony sposób wpływa na jego przewlekłość oraz powoduje konieczność występowania do kolejnych organów administracji, pomimo, iż sam przedsiębiorca mógłby udzielić niezbędnych informacji. Brak odpowiedzi przedsiębiorcy na wezwania spowodował także znaczne utrudnienia w prawidłowym przeprowadzeniu niniejszego postępowania, z uwagi na konieczność ustalania w kolejnych instytucjach aktualnych danych adresowych przedsiębiorcy.

W tych okolicznościach należy stwierdzić, że do przedsiębiorcy przesłano prawidłowo sformułowane wezwania, a jego zaniechania doprowadziły do znacznych utrudnień w toku prowadzonych postępowań administracyjnych. To bez wątplenia uzasadnia nałożenie na przedsiębiorcę kary z tytułu nieudzielenia informacji. Zgodnie z przywołanym art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć w takich okolicznościach karę pieniężną stanowiącą równowartość do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach tej ustawy, przelicza się na złote według kursu średniego walut Narodowego Banku Polskiego w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs Euro Narodowego Banku Polskiego w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającym rok nałożenia niniejszej kary, a zatem w dniu 31. 12. 2008r. wyniósł 4,1724. Kary nakładane na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym. Mają one na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy. Orzeczona kara powinna więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. Jej

nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji, do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

W niniejszej sprawie, mając na uwadze wagę popełnionego przez przedsiębiorcę czynu, uwzględniając komplikacje wywołane niedopełnieniem ciężącego na nim obowiązku odpowiedzi na kierowane do niego wezwania, zdecydowano o nałożeniu na przedsiębiorcę kary w wysokości stanowiącej równowartość 2000 euro, co daje kwotę 8344,80 zł (słownie: ośmiu tysięcy trzystu czterdziestu czterech złotych osiemdziesięciu groszy).

Ustalając wymiar kary kierowano się wskazówkami zawartymi w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów tej ustawy. Przedsiębiorca utrudnia prawidłowe przeprowadzenie obu wymienianych w tej decyzji postępowań, co ogółem trwa od niemal roku, a szczegółowy przebieg obu spraw przedstawiono powyżej. W sprawie przedsiębiorcy do tej pory nie wydano żadnej decyzji stwierdzającej przez niego naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Nałożenie niniejszej kary na przedsiębiorcę na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ma w tym przypadku nie tylko stanowić karę za nieprawidłowe działanie, lecz także ma spełnić funkcję wychowawczą i prewencyjną, tak aby w przyszłości nie dopuścić do podobnej sytuacji.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono, jak w punkcie I sentencji decyzji.

II.

Na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów tej ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, obowiązany jest ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Postępowanie przeciwko Tomaszowi Ś. w sprawie nałożenia kary pieniężnej zostało wszczęte z urzędu, natomiast w decyzji kończącej to postępowanie stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania dla Prezesa Urzędu są wydatki w wysokości 56 zł (słownie: pięćdziesięciu sześciu złotych) związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Tomasza Ś. kosztami postępowania w wyżej określonej wysokości.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 Kpc, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn